

ТААБАЙН ГОМДОЛ

Сэлэнгын аймагhaа айлшаар өрэхэн зээ хүбүүндээ таабайнь хорин табан түхэриг үгөөд, иимэ даабари үгэбэ:

— Магазиндамнай талха асараа гэжэ дуулааб, гүйжэ ошоод, энэ мүнгэндөө талха абаад өрэл даа.

Уданшьеегүй зээ хүбүүниинь сүүмхээрээ дүүрэн хилээмэ абанхай өрэбэ.

Газаагаа түлеэгээ хахалжа байhan таабайнь:

— Зай, бэрхшдаа, Зоригто, хэды кило талха абаабши?

— гэжэ hонирхобо.

— Үгэхэн мүнгэнтнай дүрбэн бухаанха талханда хүрөө, нэгэ солхооб үлэнхэй,— гэжэ тоб байса Зоригто хэлэбэ.

— Угы, ши юун бухаанхаяа дурданабши? Би шамайе хилээмэ бэшэ, харин талха асархьеши магазинда эльгээгээ hэмнайб,— гэжэ таабайнь сухалтайгаар дуугарба.

Зоригто амандаа уha балгahандал, юшье ойлгожо ядаад, зогсоjo байба.

Таабай зээ хүбүүн хоёрий зугаае хэрэлсы дээрээ шагнаад hуhan Дэжэд басаганиинь:

— Баабай, Сэлэнгэдэ хилээмые талхан гэжэ хэлэдэг юумэл,— гэжэ абадаа ойлгуулба.

— Угы, буряадууд нэгэ яhатан аад лэ, зарим ушарта бээ бэеэ ойлгосолдохогүйдөө гомдолтойшье, гайхалтайшье байна,— гэжэ баабайнь хэлэбэ.